

សាលាកម្រិតព័ត៌មាន ៖ ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជា

ទិដ្ឋភាពរួម ៖ ចាប់តាំងពីមានការរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតកូវីដ១៩ មកអ្នកជំនាញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (អ.ស.ប) បានប្រមាណអំពីការកើនឡើងនៃការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំដែលជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្សធ្ងន់ធ្ងរ។ សាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះនឹងពិនិត្យមើលអំពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជា និងកាតព្វកិច្ចសិទ្ធិមនុស្សរបស់រដ្ឋ និងក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មត្រូវធ្វើការការពារទល់នឹងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនោះ។ សាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះក៏នឹងពិនិត្យមើលផងដែរទៅលើការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩ និងការផ្តល់ជាអនុសាសន៍ជាក់ស្តែងដល់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាក្នុងការបញ្ឈប់ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគោរពសិទ្ធិដីធ្លី និងសេរីភាពមូលដ្ឋាននៅកម្ពុជា។

១. សេចក្តីផ្តើម

ក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានឆ្នាំនេះ សេដ្ឋកិច្ចរបស់កម្ពុជាហាក់មានភាពល្អិតល្អន់ល្អប្រសើរ ដែលធ្វើឱ្យកើនឡើងនូវតម្លៃដី ទំហំនៃការអភិវឌ្ឍន៍នានា និងការផ្តល់សម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច និងនៅតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេសទៅក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្មក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិជាច្រើន។ ជាលទ្ធផល ទំនាស់ដីធ្លីហាក់មានសន្ទុះយ៉ាងខ្លាំងនៅកម្ពុជា និងធ្វើឱ្យមានការកើនឡើងនូវការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងការផ្លាស់ប្តូរទីលំនៅជារៀងរាល់ឆ្នាំ ដែលមានមនុស្សចំនួនមិនតិចទេត្រូវបានបណ្តេញចេញ ឬផ្លាស់ទី។ ថ្វីបើមានការការពារដោយច្បាប់ជាតិ និងច្បាប់អន្តរជាតិ តែការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ នៅតែកើតមានឡើងជាបន្តបន្ទាប់និងមានការសន្និដ្ឋានថាមានមនុស្សប្រមាណជាងកន្លះលាននាក់ ត្រូវបានបណ្តេញចេញដោយបង្ខំចាប់តាំងពីឆ្នាំ២០០៣។^១ លើសពីនេះទៅទៀត ចាប់តាំងពីមានជំងឺរាតត្បាតកូវីដ១៩ អ្នកជំនាញរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិបានកត់សម្គាល់ឃើញថាមានការកើនឡើងនៃការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំទូទាំងពិភពលោក ហើយកម្ពុជាក៏មានករណីស្រដៀងគ្នាដែរ គឺមានប្រជាពលរដ្ឋរាប់រយគ្រួសារត្រូវបានរាយការណ៍ថា ត្រូវបានបណ្តេញចេញដោយបង្ខំចាប់តាំងពីខែមករា ឆ្នាំ២០២០។^២

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំគឺជាការរំលោភបំពានសិទ្ធិមនុស្ស ដែលជាហេតុធ្វើឱ្យមានប្រជាពលរដ្ឋគ្មានផ្ទះសំបែង និងមិនអាចរកប្រាក់ចេញពីជីវិត ធ្វើឱ្យមានវិសមភាពកាន់តែកើនឡើងខ្លាំង និងប៉ះពាល់ដល់ពលរដ្ឋក្រីក្រ និងសហគមន៍ងាយរងគ្រោះ។ សាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះ ក៏នឹងពិនិត្យមើលអំពីការបណ្តេញចេញ

^១ ហ្វែនត្រីនរ្យ៍ ការបណ្តេញនៅកម្ពុជានៅតែត្រូវបានបន្តត្រួតពិនិត្យ (ក្នុងប៊ិលប៉ុស្តិ៍ ២២ មករា ២០១២ (<https://www.pri.org/stories/2012-01-22/cambodia-evictions-continue-unchecked>).

^២ សម្រាប់ព័ត៌មានលម្អិត មើលចំណុចទី៦ ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជាក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩

ដោយបង្ខំ និងកាតព្វកិច្ចក្នុងការគោរពសិទ្ធិមនុស្សរបស់រដ្ឋ និងក្រុមហ៊ុនសាជីវកម្ម ដើម្បីការពារដល់បុគ្គល និងសហគមន៍រួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនោះ។ សាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះក៏នឹងពិនិត្យមើលផងដែរអំពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩ នៅទូទាំងពិភពលោកនិងកម្ពុជា ព្រមទាំងផ្តល់អនុសាសន៍ជាក់ស្តែងដល់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវការគោរពសិទ្ធិមានជីវ្តី និងការការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជា។

តើអ្វីទៅជាការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ ?

គណៈកម្មាធិការសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គម និងវប្បធម៌ បានកំណត់និយមន័យនៃការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំថា “ការជម្លៀសបុគ្គល គ្រួសារ និង/ឬសហគមន៍ជាបណ្តោះអាសន្ន ឬជាអចិន្ត្រៃយ៍ចេញពីផ្ទះ និង/ឬដីធ្លីរបស់ពួកគេដែលកំពុងកាន់កាប់ ដែលផ្ទុយពីចន្លោះរបស់ពួកគាត់ ដោយគ្មានការផ្តល់ និងការទទួលបាននូវទម្រង់សមស្របនៃការការពារស្របច្បាប់ឬទម្រង់ការការពារផ្សេងទៀត”។^១ **ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំគឺជាការរំលោភច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។** ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ មិនត្រឹមតែរំលោភយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើសិទ្ធិមានលំនៅឋានប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏បានរំលោភទៅលើសិទ្ធិជាច្រើនទៀតដែលទទួលស្គាល់ដោយច្បាប់ អន្តរជាតិ រួមមានសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សិទ្ធិសន្តិសុខរបស់បុគ្គល និងសិទ្ធិជនជាតិដើមភាគតិចទាក់ទងនឹងដីប្រពៃណី និងតំបន់របស់ពួកគាត់រស់នៅ ដែលនឹងធ្វើសេចក្តីពន្យល់ក្នុងផ្នែកច្បាប់ នៃសាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះ។^២

ការការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ គឺមិនសំដៅតែទៅលើសុវត្ថិភាពកាន់កាប់ដីធ្លីរបស់បុគ្គលម្នាក់នោះទេ ប៉ុន្តែត្រូវធានាចំពោះបុគ្គលទាំងអស់ រួមទាំងអ្នកទាំងឡាយដែលរស់នៅលើ ទីតាំងមិនទាន់ផ្លូវការ ទីជនបទ និងអ្នកជួលផងដែរ។^៣ ក្នុងខណៈដែលការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិក្នុងកាលៈទេសៈជាក់លាក់ណាមួយ (ឧទាហរណ៍៖ ការមិនបានបង់ប្រាក់ឈ្នួលយូរខែ) ការបណ្តេញចេញត្រូវតែអនុវត្តសមស្របតាមច្បាប់អនុញ្ញាត និងត្រឹមត្រូវទៅតាមច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ និងដំណោះស្រាយតាមនីតិវិធីច្បាប់មានសម្រាប់ជនរងគ្រោះ។^៤ មុនការបណ្តេញចេញណាមួយត្រូវបានអនុវត្ត រដ្ឋត្រូវពិចារណាលើជម្រើសផ្សេងៗ ធ្វើតាមនីតិវិធីត្រឹមត្រូវ និងគោរពសិទ្ធិ

^១ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ មតិទូទៅលេខ៧ អំពីសិទ្ធិមានលំនៅឋានសមរម្យ ៖ ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ អ.ស.ប (១៩៩៧)ឯកសារ E/១៩៩៨/២២ កថាខ័ណ្ឌ៣
^២ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស សាលាកម្រិតព័ត៌មានស្តីពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ លេខ២៥/ការពិនិត្យមើលឡើងវិញ១ ទំព័រ៥ (២០១៥) www.ohchr.org/Documents/Publications/FS25.Rev.1.pdf
^៣ ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស ជីវ្តី និងខ្នាតកម្រិតសិទ្ធិមនុស្ស និងការអនុវត្ត ២០១៥ ទំព័រ៧ https://www.ohchr.org/Documents/Publications/Land_HR-StandardsApplications.pdf
^៤ កតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ (ផ្នែកទី៣) កថាខ័ណ្ឌ១១

ទទួលព័ត៌មានពេញលេញ និងការពិគ្រោះយោបល់ត្រឹមត្រូវ និងការយល់ព្រមដោយពេញចិត្ត ដោយបានប្រាប់ឱ្យដឹងជាមុន និងទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ។ ការបណ្តេញចេញមិនត្រូវបណ្តាលឱ្យគ្មានផ្ទះសំបែងនោះទេ។ ហើយគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់ត្រូវតែធានាថាមានការប៉ះពាល់តិចតួចបំផុតក្នុងការបណ្តេញចេញ ដោយមានការផ្តល់សំណងជាមុន និងត្រូវផ្តល់ដំណោះស្រាយដោយសមរម្យ។^{៨៤}

ជាការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋក្នុងការការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងមានការធានាថាការបណ្តេញចេញទាំងឡាយដែលបានអនុញ្ញាតនោះ ត្រូវធ្វើឡើងដោយស្របទៅតាមច្បាប់សិទ្ធិមនុស្ស និងត្រូវតែមានដំណោះស្រាយ។^{៨៥} រដ្ឋក៏មានតួនាទីក្នុងការការពារបញ្ចៀសការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំដោយភាគីទីបី រួមទាំងធុរកិច្ចផងដែរ។ ធុរកិច្ចមានភាពព្រួយបារម្ភក្នុងការគោរពសិទ្ធិមនុស្ស រួមទាំងមិនត្រូវមានការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំទៅលើបុគ្គលទាំងឡាយឡើយ។^{៨៦}

២. ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជា

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំបានកើតឡើងជាយូរមកហើយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ ខណៈពេលដែលការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំត្រូវបានការពារនៅក្នុងច្បាប់ជាតិ និងច្បាប់អន្តរជាតិនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក៏ដោយក៏នៅតែមានភាពខ្វះចន្លោះរវាងការការពារ និងការអនុវត្តជាក់ស្តែង ដែលធ្វើឱ្យទំនាស់ដីធ្លី ការរំលោភយកដីធ្លី និងការបណ្តេញចេញកាន់តែរីករាលដាល ឈានដល់ការរំលោភសិទ្ធិដីធ្លីជាប្រព័ន្ធនិងក្លាយជាបញ្ហាដ៏ធំមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាសិទ្ធិមនុស្សនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជានាសម័យទំនើបនេះ។^{៨៧} ផ្នែកនៃដីធ្លីជាក់លាក់មួយចំនួនបច្ចុប្បន្ននេះត្រូវបានប្រើសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ បង្កើតរោងចក្រ និងការដាំដុះ ព្រមទាំងការអភិវឌ្ឍតំបន់សេដ្ឋកិច្ចពិសេស។ ជារឿយៗដីធ្លីត្រូវបានជួលឱ្យក្រុមហ៊ុនបរទេសនិងក្នុងស្រុក ព្រមទាំងអ្នកនយោបាយដែលមានអំណាចតាមរយៈសម្បទានដីសេដ្ឋកិច្ច ដែលក្នុងនោះដីធ្លីប្រមាណជាង២លានហិកតាត្រូវបានផ្តល់ ។^{៨៨} ទាំងនេះជាបញ្ហានៅពេលបញ្ចូលជាមួយប្រព័ន្ធនៃការចុះបញ្ជីដីធ្លីរបស់កម្ពុជាដែលនៅមានកម្រិតរួមទាំងអសុវត្ថិភាពនៃការកាន់កាប់ដីធ្លី និងកង្វះខាតនៃកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ និងនីតិវិធីដែលមិនទាន់រឹងមាំបណ្តាលឱ្យមានការរឹបអូសយកដីធ្លី និងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅតែបន្តកើតមាន។

^{៨៤} ប្រភពដូចខាងលើ កថាខ័ណ្ឌ១៦
^{៨៥} ឧទាហរណ៍ដំណោះស្រាយសមរម្យ, សូមមើលរបាយការណ៍របស់ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, ដីធ្លី និងខ្នាតគំរូសិទ្ធិមនុស្ស និងការអនុវត្តផ្នែកទី៥ ទំព័រ២៩
^{៨៦} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, សាលាកម្រិតព័ត៌មានស្តីពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ លេខ២៥/ការពិនិត្យមើលឡើងវិញទី១ (ដែលមាននៅក្នុងឯកសារយោងទី៤ នៃសាលាកម្រិតព័ត៌មាននេះ)
^{៨៧} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, ដីធ្លី និងខ្នាតគំរូសិទ្ធិមនុស្ស និងការអនុវត្ត ផ្នែកទី៤ ទំព័រ៨១
^{៨៨} ម.ស.ម.ក, ការទប់ស្កាត់ ការកាត់បន្ថយ និងការដោះស្រាយការរំលោភសិទ្ធិនានាពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហាដីធ្លី ក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា៖ ចំណុចកែលម្អទាំងប្រាំពីរយ៉ាង <https://cchrcambodia.org/admin/media/analysis/analysis/khmer/20181219%20BHR%20Briefing%20Note%20KHM-Final.pdf>
^{៨៩} លីកាដូ ដីសម្បទានក្នុងប្រទេសកម្ពុជា (ថ្ងៃទី១ ខែមីនា ឆ្នាំ២០២០) http://www.licadho-cambodia.org/land_concessions/

គិតត្រឹមខែមីនា ឆ្នាំ២០១៤ ប្រជាពលរដ្ឋជាងកន្លះលាននាក់ត្រូវបានរាយការណ៍ថា បានជាប់ពាក់ព័ន្ធក្នុងទំនាស់ដីធ្លី។^{១៣} ទោះបីជាមិនទាន់មានទិន្នន័យផ្លូវការស្តីពីការបណ្តេញ

ចេញដោយបង្ខំក៏ដោយ ក៏មានការប៉ាន់ប្រមាណថានៅចន្លោះឆ្នាំ២០០៣ និងឆ្នាំ២០១២ មានប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាប្រមាណ ៤០០.០០០ នាក់ត្រូវបានបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ^{១៤} ដោយក្នុងពេលបច្ចុប្បន្នចំនួននេះត្រូវបានគេរំពឹងថានឹងមានការកើនឡើង។ របាយការណ៍នាពេលថ្មីៗនេះរបស់សមាគមធាងត្នោតបានបង្ហាញថានៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញមានប្រជាពលរដ្ឋជិត ១០.០០០ គ្រួសារ (ប្រមាណ ៤០.០០០ នាក់) ត្រូវបានបណ្តេញចេញដោយគ្មាននីតិវិធីត្រឹមត្រូវចាប់តាំងពីទសវត្សឆ្នាំ១៩៨០ មក។^{១៥} របាយការណ៍ដែលបានចេញផ្សាយដោយ ម.ស.ម.ក បានពិនិត្យមើលទំនាស់ដីធ្លីចំនួន ៣ ដែលប៉ះពាល់ដល់ប្រជាពលរដ្ឋជាង ១.៦០០ គ្រួសារ ហើយបានរកឃើញថាការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងដោយអំពើហិង្សាបានកើតឡើងគ្រប់ករណីទាំងអស់ ដោយផ្ទះរបស់ពលរដ្ឋត្រូវបានឈូសឆាយ និងដុតបំផ្លាញដោយអាជ្ញាធរនិងក្រុមហ៊ុន ហើយដីធ្លីនិងដំណាំត្រូវបានឈូសឆាយដោយគ្មានការជូនដំណឹងជាមុន និងការប្រើប្រាស់អំពើហិង្សា និងការគំរាមកំហែងដោយការចោទប្រកាន់ពីករណីព្រហ្មទណ្ឌចំពោះអ្នកការពារសិទ្ធិដីធ្លី ដែលជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ។^{១៦}

៣. ក្រមខ័ណ្ឌច្បាប់ស្តីពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ
ច្បាប់អន្តរជាតិ

ការការពាររួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំត្រូវបានចែងនៅក្នុងកម្រងសន្ធិសញ្ញាមួយចំនួនដែលកម្ពុជាបានផ្តល់សច្ចាប័ន រួមទាំងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌ និងកតិកាសញ្ញាអន្តរជាតិស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋនិងសិទ្ធិនយោបាយ។^{១៧}

⇒ មាត្រា ១១ នៃសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ច និងវប្បធម៌៖ “រដ្ឋភាគីនៃកតិកាសញ្ញានេះដែលទទួលស្គាល់សិទ្ធិរបស់មនុស្សគ្រប់រូបនូវកម្រិតជីវភាពគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ខ្លួនផ្ទាល់ និងសម្រាប់គ្រួសារខ្លួនរួមមានចំណីអាហារ សម្លៀកបំពាក់ និងលំនៅគ្រប់គ្រាន់ ព្រមទាំងការរីកចម្រើនជាលំដាប់នៃលក្ខខណ្ឌរស់នៅរបស់គេ”។

^{១៣} លីកាដូ ការកើនឡើងជាថ្មីនៃជម្លោះដីធ្លីគួរតែត្រូវបានដោះស្រាយជាបន្ទាន់ដោយមិនត្រូវបដិសេធឡើយ (ថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០២០) <http://www.licadho-cambodia.org/pressrelease.php?perm=374&english>.

^{១៤} ហ្វែនត្រីនរូឌ (មាននៅក្នុងឯកសារយោងទី១ នៃសាលាកប់ត្រព័ត៌មាននេះ)

^{១៥} សមាគមធាងត្នោត, ការបណ្តេញចេញ និងការតាំងលំនៅថ្មី (ខែមករា ឆ្នាំ២០២០) http://teangnaut.org/eviction_relocation_site_report/?lang=en

^{១៦} ម.ស.ម.ក (មាននៅក្នុងឯកសារយោងទី១១ នៃសាលាកប់ត្រព័ត៌មាននេះ)

^{១៧} សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីសិទ្ធិមនុស្ស និងកាតព្វកិច្ចរបស់រដ្ឋនៅក្នុងច្បាប់អន្តរជាតិទាក់ទងនឹងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ សូមមើល ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, អ្នករាយការណ៍ពិសេសស្តីពីលំនៅឋានសមរម្យ គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន និងមត្តុទេសក៍ស្តីពីការបណ្តេញចេញ និងការផ្លាស់ទីលំនៅដោយផ្អែកលើការអភិវឌ្ឍន៍ ឯកសាររបស់ អ.ស.ប (២០០៧) A/HRC/៤/១៨, https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Housing/Guidelines_en.pdf.

⇒ មាត្រា ១៧ នៃសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងសិទ្ធិនយោបាយ៖ “គ្មានជនណាម្នាក់ត្រូវបានជ្រៀតជ្រែកតាមអំពើចិត្តឬដោយខុសច្បាប់ក្នុងជីវិតឯកជន គ្រួសារ លំនៅឋាន សំបុត្រឆ្លងឆ្លើយរបស់ខ្លួនឬត្រូវរងការប៉ះពាល់ដោយខុសច្បាប់ទៅលើកិត្តិយស និងកេរ្តិ៍ឈ្មោះរបស់ខ្លួនឡើយ” ។

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ ក៏អាចជាការរំលោភទៅលើសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត សេរីភាពរួចចាកពីអំពើហោរយោអមនុស្សធម៌និងថោកទាប និងសិទ្ធិសន្តិសុខផ្ទាល់ខ្លួន (កតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិពលរដ្ឋ និងនយោបាយមាត្រា ៦, ៧ និង ៨) សិទ្ធិទទួលបានសុខភាព ការអប់រំនិងមានការងារធ្វើ (កតិកាសញ្ញាស្តីពីសិទ្ធិសេដ្ឋកិច្ច សង្គមកិច្ចនិងវប្បធម៌ មាត្រាទី ៦,១២ និង១៣) និងនៅមានសិទ្ធិច្រើនទៀត។^{១៨} ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំទៅលើជនជាតិដើមភាគតិចគឺជាការរំលោភសិទ្ធិជនជាតិដើមភាគតិច និងគោលការណ៍នៃការយល់ព្រមដោយពេញចិត្ត ដោយបានប្រាប់ឱ្យដឹងជាមុន និងទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ។^{១៩}

ច្បាប់ជាតិ

សន្និសីទសិទ្ធិមនុស្សទាំងអស់នេះ ត្រូវបានបញ្ចូលនៅក្នុងច្បាប់ជាតិតាមរយៈមាត្រា ៣១ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា (“រដ្ឋធម្មនុញ្ញ”)។ លើសពីនេះ ច្បាប់ជាតិបានផ្តល់ការការពាររួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំផងដែរ។ ទាំងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ និងច្បាប់កូមិបាលឆ្នាំ២០០១ បានទទួលស្គាល់សិទ្ធិម្ចាស់កម្មសិទ្ធិលើអចលនវត្ថុ ហើយបានចែងថាការដកហូតដីធ្លី/ទ្រព្យសម្បត្តិអាចធ្វើបានតែក្នុងផលប្រយោជន៍សាធារណៈប៉ុណ្ណោះ និងតម្រូវឱ្យមានការផ្តល់ *សំណងដោយយុត្តិធម៌*ជាមុនផងដែរ។^{២០} ច្បាប់កូមិបាលបានផ្តល់សិទ្ធិភាគៈ សិទ្ធិស្នើសុំប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិនៅក្នុងកាលៈទេសៈជាក់លាក់^{២១} និងវិធានការការពាររួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំចំពោះម្ចាស់កម្មសិទ្ធិឯកជននិងអ្នកកាន់កាប់ដីធ្លី។^{២២} ច្បាប់ស្តីពីអស្សាមិករណ៍ឆ្នាំ២០១០ ក៏បានតម្រូវឱ្យមានការផ្តល់សំណងដោយយុត្តិធម៌ផងដែរ។

^{១៨} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, សាលាកប័ត្រព័ត៌មានស្តីពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ លេខ២៥/ការពិនិត្យមើលឡើងវិញទី១ (មាននៅក្នុងឯកសារយោងទី៤ នៃសាលាកប័ត្រព័ត៌មាននេះ)

^{១៩} ដូចមានចែងនៅក្នុង UNGA, ពិនិត្យឡើងវិញចំណុច A/61/L.67 ‘សេចក្តីប្រកាសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិជនជាតិដើមភាគតិច’ (ថ្ងៃទី១៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៧ មាត្រា១០) ។សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីគោលការណ៍នេះនៅ មក.ម.ស., ‘សាលាកប័ត្រព័ត៌មានស្តីពីគោលការណ៍ ការយល់ព្រមដោយពេញចិត្ត ដោយបានប្រាប់ឱ្យដឹងជាមុន និងទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ’ http://business.sithi.org/upload/press_release/1502447868_en.pdf

^{២០} រដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ១៩៩៣ មាត្រា៤៤ និងច្បាប់កូមិបាលឆ្នាំ២០០១ មាត្រា៥

^{២១} ឧទាហរណ៍ មាត្រា៣០ នៃច្បាប់កូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ផ្តល់សិទ្ធិស្នើសុំប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិចំពោះបុគ្គលណាដែលបានកាន់កាប់ដីឯកជនរបស់រដ្ឋ ដូចជាដីផ្ទះ ដោយសន្តិភាព អហិង្សា គ្មានទំនាស់ រយៈពេលប្រាំឆ្នាំមុនច្បាប់កូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ចូលជាធរមាន

^{២២} សូមមើលច្បាប់កូមិបាលឆ្នាំ២០០១ ជំពូក៣

៤. ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩

ចាប់តាំងពីការផ្ទុះឡើងនៃកូវីដ១៩ នៅក្នុងខែមករា ឆ្នាំ២០២០ ការរំលោភសិទ្ធិដីធ្លី និងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំត្រូវបានរាយការណ៍យ៉ាងច្រើននៅជុំវិញពិភពលោក នៅពេលដែលប្រជាពលរដ្ឋត្រូវការលំនៅឋាននិងសន្តិសុខបំផុត។^{២៣} អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិមានលំនៅឋានសមរម្យបានបញ្ជាក់ជាថ្មីនៅថ្ងៃទី ២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០២០ ថា រដ្ឋទាំងអស់ត្រូវតែធានាថាមនុស្សគ្រប់រូបត្រូវបានការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញក្នុងកំឡុងពេលនេះ ពីព្រោះលំនៅឋានគឺជាអ្នកការពារជួរមុខប្រឆាំងនឹងមេរោគឆ្លងដោយបានពន្យល់ថា “ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ គឺជាការបំពានច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិរួមទាំងសិទ្ធិរស់រានមានជីវិត ក៏ដូចជាការបណ្តេញចេញណាមួយដែលបណ្តាលឱ្យមានភាពគ្មានផ្ទះសំបែងផងដែរ។ នៅកំឡុងពេលប្រឈមនឹងជំងឺរាតត្បាតនេះ ការបណ្តេញចេញពីផ្ទះសំបែងគឺប្រហាក់ប្រហែលនឹងការកាត់ទោសប្រហារជីវិត។ សិទ្ធិមានលំនៅឋានសមរម្យមិនមែនជាកម្មវត្ថុនៃការដកហូត ក្នុងគ្រាមានអាសន្ននោះទេ។”^{២៤} អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិមានលំនៅឋានសមរម្យ បានចេញផ្សាយកំណត់ត្រាណែនាំមួយ ស្តីពីការហាមប្រាមការបណ្តេញចេញក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩ និងបានផ្តល់អនុសាសន៍ដល់រដ្ឋទាំងឡាយត្រូវមានវិធានការជាក់លាក់ការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញរួមមាន ៖^{២៥}

- បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវការបណ្តេញចេញចំពោះបុគ្គលណាក៏ដោយ នៅគ្រប់ទីកន្លែងដោយហេតុផលណាមួយរហូតដល់កូវីដ១៩ ត្រូវបានជួរស្ទើយ និងក្នុងពេលវេលាសមហេតុផល
- បញ្ឈប់ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ ឬការផ្លាស់ប្តូរលំនៅឋាននៃទីជម្រកមិនផ្លូវការទាំងអស់ និងធ្វើតាមការណែនាំដើម្បីការពារអ្នកតាំងលំនៅទាំងអស់នៅក្នុងទីជម្រកមិនផ្លូវការ និង
- ធានាឱ្យមានសិទ្ធិទទួលបានយុត្តិធម៌សម្រាប់បុគ្គលគ្រួសារឬសហគមន៍ដែលបានឆ្លងកាត់ការបណ្តេញចេញរួចហើយ អាចស្វែងរកមធ្យោបាយដោះស្រាយប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំនៅកម្ពុជាក្នុងកំឡុងពេលកូវីដ១៩
ចាប់តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃការរីករាលដាលនៃជំងឺរាតត្បាតកូវីដ១៩ ដែលបានចាប់ផ្តើមជះឥទ្ធិពលដល់ប្រទេសកម្ពុជានៅចន្លោះខែមករា ដល់ ខែតុលា ឆ្នាំ២០២០ ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំបានបន្តកើតមាននៅទូទាំងប្រទេស ឧទាហរណ៍រួមមាន ៖

^{២៣} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, ការហាមឃាត់ការបណ្តេញចេញក្នុងកំឡុងពេលការរីករាលដាលនៃជំងឺកូវីដ១៩, ការជម្រុញរបស់អ្នកជំនាញរបស់ អ.ស.ប (ថ្ងៃទី១៨ ខែសីហា ឆ្នាំ២០២០) www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=26170&LangID=E

^{២៤} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិមានលំនៅឋាន កូវីដ១៩ ការណែនាំ៖ ការហាមឃាត់ការបណ្តេញចេញ (ថ្ងៃទី២៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២០) www.ohchr.org/Documents/Issues/Housing/SR_housing_COVID-19_guidance_evictions.pdf

^{២៥} ប្រភពខាងដូចខាងលើ

- នៅថ្ងៃទី២៤ ខែមេសា អាជ្ញាធរបានឈូសឆាយទីតាំងមួយនៅបឹងសំរោង រាជធានីភ្នំពេញដែលមានប្រជាពលរដ្ឋ ១៨គ្រួសារ បានអះអាងថាពួកគាត់បានរស់នៅទីនោះតាំងពីឆ្នាំ១៩៧៩។ ខណៈដែលអាជ្ញាធររាយការណ៍ថាជាដីរបស់រដ្ឋ ក្រុមគ្រួសារដែលរងគ្រោះទាំងនោះបាននិយាយថាពុំមានការពិគ្រោះយោបល់ណាមួយឡើយហើយអាជ្ញាធរបានប្រើអំពើហិង្សាក្នុងការបណ្តេញចេញផងដែរ។^{២៦}
- នៅថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចចំនួន១២ ត្រូវបានបណ្តេញដោយបង្ខំចេញពីដីរបស់ពួកគេដោយក្រុមហ៊ុនចម្ការកៅស៊ូវៀតណាម ហ៊ឹងអាញ យ៉ា ឡាយ ទោះជាមានការសន្យាថានឹងប្រគល់ដីនោះជូនសហគមន៍វិញតាំងពីខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៥ ក៏ដោយ។ ក្រុមហ៊ុនចម្ការកៅស៊ូវៀតណាមបានឈូសឆាយពួកគាត់រួមទាំងដីអារក្ស ទីបរាញ់ និងដីកប់សព។^{២៧}
- នៅថ្ងៃទី២៧ ខែឧសភា អាជ្ញាធរបានអនុវត្តវិធានការណ៍ឈូសឆាយនិងរុះរើបង់និងផ្ទះកុងតឺន័ររបស់គ្រួសារមួយនៅផ្លូវជាតិលេខ៦ ក្នុងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ទីក្រុងរណបនៃក្រុមហ៊ុនសាដីវិកម្មវិនិយោគក្រៅប្រទេសក្នុងកម្ពុជាដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងសង្កាត់ព្រែកលាក ខណ្ឌជ្រោយចង្វារ ជាយរាជធានីភ្នំពេញ។ ការឈូសឆាយដីនេះបានធ្វើឡើងជាផ្នែកមួយនៃគម្រោងពង្រីកផ្លូវទោះជាម្ចាស់ដីមិនព្រមទទួលយកសំណងដែលបានផ្តល់ជូនក៏ដោយ។^{២៨}
- នៅថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា គ្រួសារចំនួន១០០ ត្រូវបានបណ្តេញចេញដោយបង្ខំពីផ្ទះរបស់ពួកគេនៅលើបឹងតាមោករាជធានីភ្នំពេញដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងប៉ូលីស បានចាត់វិធានការនៅពេលព្រឹកព្រលឹមដោយពុំមានការជូនដំណឹងឬពិគ្រោះយោបល់អំពីការរុះរើផ្ទះទាំងនោះឡើយ។ ផ្ទះមួយចំនួនត្រូវបានដុតបំផ្លាញ។^{២៩}
- នៅថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា អាជ្ញាធរខេត្តក្រចេះត្រូវបានគេរាយការណ៍ថាបានប្រើគ្រឿងចក្រឈូសឆាយផ្ទះរបស់ប្រជាពលរដ្ឋចំនួន៣ គ្រួសារ បន្ទាប់ពីពួកគេមិនព្រមលក់ដីរបស់ពួកគេទៅឱ្យក្រុមហ៊ុន វិទ្ធីក្រានីត ខេមបូឌា ខូអិលជីឌី។ អ្នកភូមិមូលដ្ឋានបានរាយការណ៍ថាមានអ្នកភូមិចំនួន៣នាក់ ត្រូវបានចាប់ខ្លួនហើយអាជ្ញាធរបានកំរាមបាញ់សម្លាប់ប្រជាពលរដ្ឋដែលហ៊ានចេញមុខតវ៉ា។^{៣០}

^{២៦} សមាគមធាងត្នោតអំពៅនាវាឱ្យមានការបញ្ឈប់ការបណ្តេញចេញក្នុងកំឡុង កូវីដ១៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០២០ (http://teangtngaut.org/eviction-relocation_site_report/?lang=en; ស៊ុន ណារីន 'របាយការណ៍បង្ហាញថាការបណ្តេញនៅភ្នំពេញធ្វើឱ្យមានបញ្ហា' VOA, ថ្ងៃទី១៩ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២០ <https://khmer.voanews.com/a/ngo-report-shows-little-improvement-in-handling-of-land-evictions-/5481494.html>)

^{២៧} អង្គការកីវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយបរិយាប័ន្នអន្តរជាតិ (Inclusive Development International ('ក្រុមហ៊ុនកសិពាណិជ្ជកម្មវៀតណាម ហ៊ឹងអាញ យ៉ាឡាយ ឈូសឆាយដីជនជាតិដើមភាគតិច' (អង្គការកីវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយបរិយាប័ន្នអន្តរជាតិ ថ្ងៃទី២៤ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០) <https://www.inclusivedevelopment.net/vietnamese-agribusiness-giant-destroys-indigenous-lands/>.

^{២៨} ម.ស.ម.ក ការឃ្លាំមើលធុរកិច្ចនិងសិទ្ធិមនុស្ស (ថ្ងៃទី៧ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០២០) www.facebook.com/pg/cchrcambodia/photos/?tab=album&album_id=10163479754360431

^{២៩} ប្រភពពីសមាគមធាងត្នោតខាងលើ

^{៣០} យុត សុគន្ធ 'ពលរដ្ឋ៣នាក់ត្រូវអាជ្ញាធរខេត្តក្រចេះចាប់ខ្លួន និងឈូសឆាយផ្ទះក្រោយបដិសេធលក់ដីឱ្យក្រុមហ៊ុន' (VOD ថ្ងៃទី១១ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០២០) <https://vodkhmer.news/2020/06/11/three-kratie-villagers-arrested-clearing-houses-after-refusing-sell-their-land-company/>.

- នៅថ្ងៃ១២ ខែកក្កដា ប្រជាពលរដ្ឋចំនួន១៥០គ្រួសារ ដែលរស់នៅក្នុងទំនប់ទឹក ខណ្ឌចំការមន រាជធានីភ្នំពេញត្រូវបានគេប្រាប់ឱ្យជម្លៀសនិងរុះរើផ្ទះសំបែងរបស់ពួកគេចេញពីទីនោះដោយអាជ្ញាធរបានប្រាប់ថាពួកគេកំពុងរស់នៅលើដីសាធារណៈ។^{១១១} ក្រុមគ្រួសាររាយការណ៍ថាបានរស់នៅទីនោះជាង ២០ឆ្នាំ មកហើយ។ ក្នុងចំណោមប្រជាពលរដ្ឋចំនួន ១៥០គ្រួសារ មាន ៥១គ្រួសារ មិនបានទទួលសំណងណាមួយឡើយ។
- នៅថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា អាជ្ញាធរបានប្រកាសថាខ្លួននឹងរុះរើសំណង់ទាំងអស់រួមទាំងផ្ទះ និងអាជីវកម្មដែលបានសង់រំលោភបំពានលើផ្លូវសាធារណៈក្នុងក្រុងព្រះសីហនុរួមមានយ៉ាងតិចផ្ទះចំនួន១៥ខ្នង/ក្បាលដីដើម្បីបើកផ្លូវសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍផ្លូវថ្មីដោយមានការជូនដំណឹងមុនតែ១០ថ្ងៃ ប៉ុណ្ណោះ។^{១១២}
- នៅថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឯកឧត្តមទៀបាញ់ ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងជារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិកម្ពុជាបានប្រកាសថាប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅខេត្តសៀមរាប ដែលប៉ះពាល់ដោយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលក្នុងការអភិវឌ្ឍផ្លូវចំនួន ៣៨ខ្សែ ដែលមានចម្ងាយ១០០ គីឡូម៉ែត្រ នោះត្រូវតែរុះរើផ្ទះរបស់ពួកគេចេញពីទីនោះជាបន្ទាន់។ ឯកឧត្តមបាននិយាយថា នឹងពុំមានសំណងអ្វីទេចំពោះប្រជាពលរដ្ឋទាំងនោះពីព្រោះថាពួកគេបានរស់នៅលើដីរដ្ឋ។^{១១៣} ពុំមានសេចក្តីរាយការណ៍អំពីចំនួនគ្រួសារដែលនឹងរងផលប៉ះពាល់ដោយគម្រោងនោះទេ ក៏ប៉ុន្តែមានសេចក្តីរាយការណ៍ថា មានប្រជាពលរដ្ឋប្រមាណជា ៣០០ ទៅ ៤០០ គ្រួសារនឹងត្រូវរុះរើសំណង់របស់ពួកគេ។^{១១៤}

៥. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន និងអនុសាសន៍

ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំជាការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សធ្ងន់ធ្ងរ ប៉ុន្តែជាអកុសលនៅតែបន្តកើតមានក្នុងប្រទេសកម្ពុជាក្នុងអំឡុងពេលប្រកាសភេរសញ្ញានៃដំណាក់កាលកូវីដ១៩។ រាជរដ្ឋាភិបាលគួរដោះស្រាយនូវបញ្ហាដែលបានលើកឡើងខាងលើជាពិសេស ម.ស.ម.ក សូមផ្តល់ជូននូវអនុសាសន៍ដូចខាងក្រោម៖

១. បញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវរាល់ការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងការប្រើប្រាស់កម្លាំងដោយអាជ្ញាធររដ្ឋក្នុងការបណ្តេញចេញព្រមទាំងការពារឱ្យរួចផុតពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងការបង្ខិតបង្ខំដោយភាគីទីបី ជាពិសេសពីសំណាក់ធុរកិច្ច។

^{១១១} ណា សុភាព ‘ប្រជាសហគមន៍ក្បែរផ្សារសុវណ្ណស្នើសុំសំណងសមរម្យជាថ្មីរុះរើផ្ទះចេញ’ (VOD ខ្មែរ ថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០២០) <https://vodkhmer.news/2020/07/12/community-find-repay-for-eviction/>.

^{១១២} ប៊ិច សុធារី ‘ដប់ថ្ងៃទៀតអាជ្ញាធរខេត្តព្រះសីហនុ នឹងរុះរើសំណង់ដែលស្ថិតនៅលើដីសាធារណៈ’ (Khmer Times ថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ២០២០) <https://www.khmertimeskh.com/50746611/ដប់ថ្ងៃទៀត-អាជ្ញាធរ-ខេត្ត-ព្រះ-សីហនុ-នឹង-រុះ-រើ-សំណង់-ដែល-ស្ថិត-នៅ-លើ-ដី-សាធារណៈ/>.

^{១១៣} គ្រប់សំណង់លើដីសាធារណៈ៣៨ខ្សែនៅសៀមរាប ត្រូវតម្រូវឱ្យរុះរើចេញដោយមិនផ្តល់សំណង’ (ថ្មីៗ ថ្ងៃទី២៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០២០) <https://thmeythmey.com/?page=detail&id=95874>.

^{១១៤} សុខ ស្រីលុច ‘សេចក្តីជូនដំណឹងដើម្បីរុះរើអាគារសម្រាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធថ្មីទាក់ទងការឆ្លើយតបចម្រុះ’ (Khmer Times ថ្ងៃទី៣០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០២០) <https://www.khmertimeskh.com/50767974/notice-to-remove-buildings-for-new-infrastructure-draws-mixed-response/>.

២. បញ្ឈប់រាល់ទម្រង់នៃការបណ្តេញចេញក្នុងកំឡុងពេលនៃជំងឺរាតត្បាតកូវីដ១៩ ដោយពិចារណាប្រសិនបើអាចធ្វើបានលុះត្រាតែក្នុងរយៈពេលសមហេតុផលណាមួយនៅពេលខាងមុខដោយអនុលោមតាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ។

៣. អនុវត្តតាមអនុសាសន៍របស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ក្នុងកំណត់ត្រាណែនាំស្តីពីកូវីដ១៩ ដែលហាមប្រាមការបណ្តេញចេញ^{៣៤} និងកំណត់ត្រាណែនាំស្តីពីកូវីដ១៩ ដើម្បីការពារប្រជាពលរដ្ឋដែលស្ថិតនៅក្នុងទីជម្រកមិនផ្លូវការ^{៣៥}។

៤. ធានាថារាល់ការបណ្តេញចេញចាំបាច់ត្រូវគោរពតាមច្បាប់សិទ្ធិមនុស្សអន្តរជាតិ ជាពិសេសត្រូវធានាថា គ្រួសារទាំងអស់ត្រូវបានផ្តល់សំណងដោយសមរម្យ ហើយការបណ្តេញចេញអាចធ្វើបានលុះត្រាតែក្នុងករណីជម្រើសចុងក្រោយបង្អស់ និងត្រូវហាមប្រាមការប្រើប្រាស់កម្លាំងហួសប្រមាណ។

៥. ធានាថាការអនុវត្តការបណ្តេញចេញចាំបាច់ណាមួយត្រូវអនុវត្តតាមគោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន និង មគ្គុទេសក៍ស្តីពីការបណ្តេញចេញ និងការផ្លាស់ទីលំនៅដោយផ្អែក លើការអភិវឌ្ឍន៍^{៣៦}។

៦. ធានាឱ្យមានដំណោះស្រាយដ៏មានប្រសិទ្ធភាពចំពោះការរំលោភសិទ្ធិមនុស្សទាំងឡាយណាដែល បណ្តាលមកពីការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ និងធានាថាដំណោះស្រាយទាំងនោះត្រូវគោរពតាមខ្នាតគំរូអន្តរជាតិ និងស្របតាមតម្រូវការនៃគោលការណ៍ទី៣១ នៃគោលការណ៍ណែនាំរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីធុរកិច្ច និងសិទ្ធិមនុស្ស។

៧. ធានាឱ្យមានការប្រឹក្សាយោបល់ប្រកបដោយអត្ថន័យជាមួយសហគមន៍ដែលរងផលប៉ះពាល់ ត្រូវធ្វើឡើងមុនពេលបង្កើតកិច្ចសន្យានៃការអភិវឌ្ឍទាំងឡាយ និងត្រូវផ្តល់ព័ត៌មានដល់សហគមន៍ដោយអនុលោមទៅតាមគោលការណ៍ស្តីពីការប្រឹក្សាយោបល់ត្រឹមត្រូវ និងការយល់ព្រមដោយពេញចិត្ត ដោយបានប្រាប់ឱ្យដឹងជាមុន និងទទួលបានព័ត៌មានពេញលេញ។

៨. បញ្ឈប់រាល់ទម្រង់នៃការឃ្នាំមើល ការយាយី និងការដាក់ទោសទណ្ឌទៅលើអ្នកការពារសិទ្ធិមនុស្សទាក់ទងនឹងទំនាស់ដីធ្លី និងការបណ្តេញចេញដោយបង្ខំ។ ព្រមទាំងដោះលែងសកម្មជនដីធ្លីដែលកំពុងជាប់ពន្ធនាគារដោយសារការអនុវត្តសេរីភាពខាងការបញ្ចេញមតិ និងការជួបប្រជុំ។

^{៣៤} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស, អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិស្តីពីសិទ្ធិមានលំនៅឋាន កូវីដ១៩ ការណែនាំ៖ ការហាមឃាត់ការបណ្តេញចេញ (ដែលមាននៅក្នុងឯកសារយោងលេខ២៥ នៃសាលាកប័ត្រព័ត៌មាននេះ)

^{៣៥} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស,កំណត់ត្រាណែនាំកូវីដ១៩ ការពារប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងទីជម្រកមិនផ្លូវការ អ្នករាយការណ៍ពិសេសរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (ថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២០) https://www.ohchr.org/Documents/Issues/Housing/SR_housing_COVID-19_Guidance_informal_settlements.pdf.

^{៣៦} ការិយាល័យឧត្តមស្នងការទទួលបន្ទុកសិទ្ធិមនុស្ស គោលការណ៍ជាមូលដ្ឋាន និងមគ្គុទេសក៍ស្តីពីការបណ្តេញចេញ និងការផ្លាស់ទីលំនៅដោយផ្អែកលើការអភិវឌ្ឍន៍ (ដែលមាននៅក្នុងឯកសារយោងលេខ១៧ នៃសាលាកប័ត្រព័ត៌មាននេះ)

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែមសូមទាក់ទងអ្នកសម្របសម្រួលគម្រោងធុរកិច្ច និងសិទ្ធិមនុស្ស របស់ ម.ស.ម.ក លោក
វណ្ណ សុផាត តាមរយៈទូរស័ព្ទលេខ (+៨៥៥) (០) ១២ ៩៤១ ២០៦ ឬតាមរយៈអ៊ីមែល
vann.sophath@cchrcambodia.org ។